

Володимир

3

№ 62 (2309) ■ П'ятниця, 7 квітня 2000 року ■ Ціна договірна

Київ другий після Москви економічний партнер Ханоя

Питання двосторонньої співпраці Ханоя і Києва були в центрі уваги під час офіційного візиту в Україну Президента В'єтнаму Чан Дик Ліонга. Візит завершується завтра. Учора у другій половині дня Голова Верховної Ради України Іван Плющ зустрівся з Чан Дик Ліонгом.

Саме вчора було прийнято спільну заяву президентів двох країн і підписано угоди щодо взаємної правової допомоги і співпраці у сфері туризму. Нині Україна — другий після Росії найбільший економічний партнер В'єтнаму серед республік колишнього Радянського Союзу. Товарообіг Ханоя і Києва, який знизився внаслідок валютно-фінансової кризи, починає поступово збільшуватися і становить від 50 до 60 млн. доларів щорік. Україна інвестувала у в'єтнамську економіку близько 23 млн. доларів у шести різних проєктах у сфері морських перевезень, будівництва і сільського господарства. За участі українських фірм у В'єтнамі було введено в експлуатацію декілька ліній електропередач і транснаціональних ліній високовольтної електропередачі.

(Продовження теми на 5-й стор.).

Парламентська хроніка

Програму уряду схвалено

Ранкове і денне засідання 6 квітня

Отже, 261 голосом «за» парламент схвалив програму діяльності Кабінету Міністрів України. Попри те, що деякі парламентарі, скажімо, Володимир Моїсєєв (КПУ), пропонували відправити програму на доопрацювання, а Олексій Марченко («Відродження регіонів») зауважував, що його однодумці підтримують цю програму за умов врахування низки їхніх пропозицій.

У прийнятті постанови Кабінету Міністрів доручено врахувати висловлені депутатами в ході обговорення програми зауваження та пропозиції і доопрацювати її. З метою контролю за виконанням програми урядові доручено шокартально звітувати про виконання програми та зауважень депутатів. Виступаючи перед депутатами, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко подякував їм від імені уряду за «демонстрацію підтримки уряду».

(Закінчення на 2-й стор.).

Програма
телебачення

6,11

Сім'я

7-10

Солодка
аура
найсолодшого
депутата

12

► 19 мешканців
Миколаєва — ветера-
ни Карбської кри-
зи 1962 року — ус-
тановили нагород, ус-
тановлених президен-
том Куби Ф. Кастро.

► Підземні поштов-
их силую віз. 3 до 4
тера за шкалою Рік-
тера зафіксовано на
території України
внаслідок землетру-
су в Румунії.

P.S.

За чисту кров, безкорисливу любов та платну "моркву"!

Сьогодні Всесвітній день здоров'я

Він проходить під гаслом «Безпечна кров починається з менту». Пості хочуть римувати слова «кров», «любов», «морква»... Мабути, використовуючи ці іменники, можна написати поему про вігінняне до-
норство і «крово» медицину.

У Київському міському центрі крові немає черг із бажаючих злати її для потреб медицини. У нещед-
рому «передбаченні» санітарка облачає в халати і ба-
хили донорів перед процедурою забору або перели-
вання крові.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Олександр КЛИМЕНКА.

Перед візитом нашого прем'єра — візит «залізної леді»

На запрошення міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка 20—21 квітня до України прибує з візитом державний секретар США Мадлен Олбрайт. Як повідомляє МЗС, цей візит — логічне продовження ін-
тенсивного українсько-американського діалогу в дусі стра-
тегічного партнерства, підтвердження готовності амери-
канської сторони надавати Україні підтримку на шляху
глибокої ринкової і демократичної перетворень, що їх
проводить Президент та уряд України.

Нині триває підготовка візиту до США Прем'єр-
міністра України Віктора Ющенка. Від цього візиту та-
кож можна чекати чогось більшого, аніж «обговорення
шляхів інтенсифікації процесу інтеграції в європейській
структури та питань багатосторонньої дипломатії».

Винна вона — весна

Посівна спізнилася на три тижні. Про це по-
інформували після урядової наради віце-прем'єр
Михайло Гізілий. На заваді — весна, що не по-
спішав наступити в свої права. Тому якщо порів-
нювати з аналогічним періодом 1999-го, хлібо-
роботи посіяли ярини у 2,5 рази менше. Віце-
прем'єр впевнений — треба поспішати: закладти
не 250 тисяч гектарів за добу, а 350 тисяч,
аби до 15 квітня заквітчати з ранними зернових.

Дефіцит «морючки» на ланах більше не існує,
важаче Михайло Гізілий. Бо до країн для прове-
дження польових робіт завезено 815 тисяч тонн
свіжлях нафтопродуктів. Актуальніше інше — на
селі немає коштів, аби придбати паливо. Тому
комерційним банкам, які вже позичили хліборобам
172 мільйони гривень, «поставлено завдан-
ня» терміново збільшити обсяги кредитування
товаропроизводителів.

Тарифи підуть по етапу

Житлово-комунальні послуги у
столиці впровадять квітня-травня
не дорожчати. Про це заявив
голова Кабінету Міністрів
Олександр Омельченко.
Зокрема, опалення і гаряча вода
дорожчати у жовтні — з по-
чатку опалювального сезону. У
разі запровадження нових розці-
нок кожна друга київська сім'я,
повідомляє «Інтерфакс-Україна»,
отримує субсидію.

ПОЛІТИКА

Парламентська хроніка

Програму уряду схвалено

Ранкове і денне засідання 6 квітня
(почеком на 1-й етор).

Значну частину ранкового засідання парламент присвятив питанню збереження безсторонності судів України. У проекті відповідної постанови про профілі комітет подав прохання одразу 156 суддівства Фемиди, на протестували на цей статус, і голосували отримали. Окремі доповіді з них парламентарям довелося вирішувати окремим. І лише двоє з цієї п'ятки — суддя з Ілліна та Пріхук — поки що не було вивчено парламентського довіря.

Гвинним камінем сполучення в роботі стало питання про внесення до порядку денного проекту закону Верховної Ради з прохання рішення Ради Європи щодо проведення Всеукраїнської референдуму. Думки розійшлися. Одні депутати не погоджувалися, що в них є серйозні поправки до цієї заяви, але включили її до порядку денного і розглядати треба найбільш часом. Інші депутати, як-от Іванчик, застерігали, що Верховна Рада не має права розглядати таке питання, навіщо доводиться згабувати про це. Наблюдати до європейської опінії. А ось Анатолія Матвєєва знову вимагав дотримання не парламентської делегації з ПАРЄ, і більшість його хвилю до цієї думки прирости.

Парламент також проголосував за вищу постанову та законів. Зокрема, прийнято проект постанови про надання законопроєкту, який передбачив внесення змін до проекту статуту народного депутата. Головний аргумент: питання формування парламентської більшості і меншості має бути предметом врядування закону про парламентсько-співоче. Автор законопроєкту про незмістив статуту нашо-

нальних теле- та радіомовний України Віталій Шевченко напоглив на знати з розгляду цього документу, оскільки не затверджено коначного розвитку телеінформаційного простору України. Окремих постановами Верховна Рада прийняла повноваження народного депутата В. Ковалюк, передбачила проведення парламентських слухань щодо енергетичної політики нашої держави. Внесено також зміни до кількох законів.

На денному засіданні парламент повернувся до одних з найбільш важливих для нашої держави питань — адекватності і виконання гарантій відновлення засадничих громадян, які передбачають «споконвічно» зниклих шкідливих злочинів, компенсації трудовим послугам тощо. Уряд асистує категорично проти прийняття цього законопроєкту, вважаючи його законопроект не об'єктивним. Парламент виступив прийняти документ у другому читанні з тим, щоб його доопрацювати, угодити з Кабінетом Міністрів України.

Більшість народних депутатів сформувалися до двох документів, що торкаються законів громадянства України іконою віськового обов'язку. Як зауважили, що закон про альтернативу (невійськова) службу передбачає проходження служби в організаціях Товариства Червоного Хреста України. А ратифікаційного угодою між Україною та Республікою Польщею, в якого збільшилася військової частини для участі в міжнародних миротворчих і гуманітарних операціях, наприклад, стільки служби наших і польських воїнів. На цьому ж засіданні парламент ратифікував некаю угоду.

Анатолій БЕНЬ.

Думки з приводу

Олександр ТУРЧИНОВ, фракція «Батьківщина»

— Відомо, що навіть найкращу програму можна на спотворити під час реалізації. І наважалося, що реалізація — це можливість адекватно і повноцінно виконувати програму, якщо з'являються якісь нові моменти. Тобто все залежить від того, які наміри має урядова команда щодо реалізації програмних засад. Але, на мою думку, програма не повинна ставати темою дискусій заради дискусій — це всього лише орієнтир, в сама діяльність про-демонструє реальні наміри та потенціал уряду.

Олександр СЛОБОДЯН, фракція Українського народного руху

— Особливо мені, як представнику класу промисловців, цікаво, чи існують наміри уряду зменшити податки, зокрема податок на додану вартість. Крім того, мені подобається склад уряду, який, я вірю, хоче довести українському народу. **Сергій ШЕВЧУК, фракція Народної демократичної партії**

— Мені чують, що програма містить цілковиту невизначеність, але уважно вивчення її положень дозволяє стверджувати: вона на 70 відсотків базується на проєкті програми розвитку України до 2010 року, що її розробив уряд Валерія Густовського. Тобто у цьому разі скоріше йдеться про елементарне неперевірення діяльності попереднього і нинішнього урядів.

Павло КУЗНЕЦОВ, фракція КПУ

— Мене, як економіста, цікавить джерело реалізації ряди економічних програм. Але їх нема. Проте ко-

на словах, не підкріплені фінансами, приречена на невдачу. А крім того, що нам обіцяють ширини профіцит в умовах падаючої економіки, з якого цього не бачу. Тобто програма нагадує мільйон бульбашку, яка може лопнути від першого доткнуття. А ще перші ми говоримо про зростання економіки, потрібні засоби для стабілізації. А ті, незважаючи на оптимістичні заяви, поки що не спостерігаємо. Наша фракція виступила серйозно протестувати проти цієї програми, бо уряд, який не виконує, фракція не вважає за можливе підтримувати уряд.

Микола ЧИЖ, позафракційний

— Із точки зору стратегічних намірів програми, на мою думку, вона дає змогу побачити, що уряд хотів би мати в результаті її реалізації. Але логічною реакцією на це, що побачимо, що такої програми немає. На мою думку, найбільшою концептуальною завадою цьому добрим намірам є немірне схилання перед ліберальними реформами. Зокрема, якщо не звільнився міська держава в економіці. Як я кажу тут про повне одержавлення економічних процесів, але держава мусить повніше виконувати регуляційну функцію в системі соціалізованого демократичного ринку. Не помітно в програмі я реальних кроків щодо поліпшення добробуту громадян, зокрема, чого ми не робимо, і створюємо. Що б зрозуміти це, варто лише проаналізувати реальні результати дохідів громадян.

Віктор ПІНЗЕНІК, фракція «Редик»

— Вважаю, що програма розвитку України до 2010 року було фактично прийнятою, що тоді, коли Верховна Рада ухвалила проголошувала за обрання Віктора Ющенка прем'єр-міністром України. Але всі звали, які деології він дотримується і ця програма вже реалізується.

Залишає **Сергій ЛАВРЕНКО**

ФОТО ОЛЕКСАНДРА ЛЕПЕТИХИ (УМАНЬ)

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко (праворуч) вітає членів Кабінету з прийняттям парламентом програми уряду.

Минулому вороття немає

Вечірнє засідання 5 квітня
Протягом 10 років в Україні, зокрема у Крим, повернулося більш як 250 тисяч кримських татар, близько 12 тисяч осіб інших національностей, які були депортовані зі своєї історичної батьківщини понад 50 років тому. Такі цифри навіть у своєму виступі віце-прем'єр-міністр Микола Жулинський під час парламентських слухань з проблем законодавчого врегулювання та реалізації державної політики щодо забезпечення прав кримськотатарського народу і національних меншин, які були депортовані і добровільно повертаються в Україну.

Верховна Рада, Президент і уряд виходили з того, щоб забезпечити умови для повернення переселенців. Зокрема, у 1990 році прийнято постанову ВР, у 1994 році — указ Президента, бачили, як і сьогодні, що в порадження Кабінету Міністрів. На капітальне будівництво держави виділено кошти, еквівалентні 300 мільйонам доларів, що дає змогу побудувати близько 300 тисяч квадратних метрів житла, понад 300 кілометрів водопроводу, 800 кілометрів ліній електромережі, 80 кілометрів доріг тощо.

Однак, як зазначив Микола Жулинський і спілеоподаток народний депутат Рефат Чубаров, це залишається чимало нерешених питань. Найважливіше із них — окремості у своєму виступі постійний представник Президента у Верховній Раді Роман Бєсмертний. До першочисленних проблем, які потребують розв'язання, він вказав, зокрема, процесу репатріації, отримання громадянства, реалізації депортованими народами економічних, соціальних і політичних прав, представництва в органах влади тощо.

Як показало обговорення доповіді, законодавчі розуміють, що складність і гостроту проблем. А саме необхідність підійти до розв'язання може мати непрогнозовані наслідки.

Саме на цьому наголосив у своєму виступі голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин Геннадій Удовенко. Він запропонував також затвердити рекомендації, підготовлені робочою групою за підсумками парламентських слухань.

Водночас це питання обговорювалося і у Страсбурзі на засіданні Парламентської Асамблеї Ради Європи, у якій брала участь і представники України. Зокрема, Голова Верховної Ради автономії Леонід Грин сказав, що керівництво України має «якомога активніше» використовувати громадянські, політичні і фінансові інститути Європи, які могли б ініціювати активну допомогу у розв'язанні соціально-економічних проблем репатріантів. А лідер медіальні кримськотатарського народу, народний депутат Мустафа Джемалов, за покликанням «Інтерфракс», запропонував включити у рекомендації ПАРЄ питання про участь кримських татар у приватизації землі. Леонід Грин вважає, що рекомендації «нормальні» і доцільні, їх можна було обійняти.

Отже, схоже, погляди українських і європейських законодавців на розв'язання проблеми репатріантів народів збігаються.

Володимир КОРОЛЮК.

Фотофакт

Акції протесту на підтримку вимог членів «Самостійна Україна», які захопили в берегах будинок ЦК КПУ, пройшли не лише в Києві, а й ще у 12 містах країни.

ФОТО ОЛЕКСАНДРА СИНЦІЯ (УМАНЬ)

«Відстріл» до останнього аргументу

У Черкасах триває боротьба між прихильниками і противниками міського голови, екс-кандидата у Президенти України Володимира Олійника. Кілька місць не вистають мітинги, збори, пікети, позачергові сесії міськради, на яких розглядаються питання про проведення місцевого референдуму щодо дострокового припинення повноважень міського голови.

Після арешту першого заступника голови міської ради В. Косачини, котрий і нині перебуває в одному з киянських СІЗО зі звинуваченням у вимаганні грошей, «олійниківська історія» набрала нових обертів. Міський голова поїхав до сувої тощо на чолі команди УМВС у Черкаській області генерал-майор О. Кочетова, голову обласної адміністрації В. Лук'яненка на газети облдержадміністрації «Нова Доба». Всіх трьох відповідних позивач звинувачують у посягненні на його честь і гідність.

Обласна організація Українського союзу промисловців і підприємців закликала В. Олійника

добровільно «скласти зброю» і піти у відставку. В разі спротиву з боку черкаського голови керівник 30 підприємств міста пообіцяли звернутися до Президента України Л. Кучми з проханням виступити в обласному центрі прямих президентських правління.

Міський голова повноваження не склав, а натомість розпочав громадські слухання про діяльність державних і правохоронних органів з дотримання Конституції, прав і свобод громадян на території Черкас.

Лідь ТИТАРЕНКО.

Підприємці Черкас закликають міського голову добровільно піти у відставку

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

Коли прощався з кулеметом, зронив сльозу

На фронт я пішов добровольцем. Всю війну був кулеметником і прощався зі своїм бойовим «папарником» одне до Берліна.

Пі час боїв за Польщу наш полк потрапив під шалений обстріл гітлерівців. Доводилося відступати. Доляти куди йшлося з 72-міліметровим кулеметом було ризиковано. Тому я, як командир обслуги, прийняв рішення: залишити зброю. Це було неслухом: залишити кулемет, з якого вилився сльозу! А щоб він не відставася ворогові, старанно замаскував його. Прибули в розташування своєї частини. Командир суворо запитує:

Сергієн! Чиганську? Чому без кулемета?

Ми спробували пояснити ситуацію. Але він і чути не хотів.

Завтра знову атакуватимемо німців. Якщо не знайдемо кулемета, віддам усім обслугу на чолі з тобою під трибунал!

Репортаж

За чисту кров, безкорисливу любов та платну «моркву»!

(Початок на 1-й стор.)

— Мало до нас нічні йдуть. Не те що раніше. Особ двадцять на день — це вже для нас свято, — скажіться вона, зітхаючи.

— Раніше донора шанували. Гроші нормальні за добу сплячувані, відгули, пільги, талон на короткий обід у їдальні давали, те ще... А тепер що? — підтримує нянючку чоловік років сорока.

За скляною перегородкою платили спеціальні ліжки із жаровниками. Сюди заходили чоловіки з «перевантаженими» ліжками на кушетках, підставляючи венні голи. Процедура тривала хвилини сорок. Потім одразу з донорами розпачаються і видають талон на обід до сусідньої їдальні. Як зазначив Микола, завісний центр криві, обиди нічні не дуже, тож особисто він берє грошіми — трошки все ж таки.

Розговорилися. З'ясувалося, мій співрозмовник уже тридцять років донорствує. Він — почесний донор СРСР. Колись дізнався своє кров'ю безкорисливо і з ентузіазмом. На підприємстві де він працював, закликали «всі» — звазати донорську кров', і робітники охоче давали відгули допомагати медичній. Хоч і сплячував за що благородну справу своєї країни, Микола проловує завадки крові. Чому?

— Звичка. Раніше волеєм працював. Поїду, бува, у маршаленку, вчасно не дам одної, але якось не по собі. Ажде організм зник, от і потрібує, — попереду скаржиться донор.

Та й 17 грн. раз на два тиждень коє невеличка, але підмога до його зарплати вантажника овегомого магазину. Втім, коли не було б цих грошей, Микола з безкорисливою любов'ю до донорства все овно приходив би сюди.

За словами головного лікаря Київського міського центру крові Людмили Заневської, організувати нині підприємства на донос кровоздавання, як за комуністичні часи, величезно складно. Ажде донорові керівництво повинно надати за законом два оплачувані відгули, а грошей немає.

І все ж, незважаючи на пільги і кавар, тут суворі стоєть за чистою кров'ю. Кожного потенційного донора обов'язково оглядають лікарі, він заса аналізує і тільки після ретельної перевірки його допускають до «кровопроцання». Зана кров у спец-

Ворожу оборону ми зім'яли. Знайшовся наш кулемет. Я його погладив по корпусу й сказав: «Рятівнику ти нащо».

У Прибалтиці кулемет знову вивучив мене. Вночі я стояв на посту й від перестом несподівано закусав. Ріптом присівши мені собі, ніби суче на мене колона фашистів. Я стрепенуся й поглянув поперед себе. Бачу, а в мій бік і справа йдуть німці. Я миттю вистрілюю на гашку. Розстріляв дві стрілки набоїв. На стрілянині з біндажа вибіг мій командир та його помічники. Вони оторопили: за брутестрою лежала гора трупа. Як з'ясувалося, то хотів порвати криві наш заслін колона гітлерівських офіцерів. Вибірний піс ройшу, ситих, самовпевнених.

За корисність командування хотіло предствити мене до звания Героя Радянського Союзу. Але, поміжкуючись, сказали мені: ти не пройдеши, Чи-

ганеску, бо признався за окупованої території. Зірні не дали — нагородили орденом Слави ІІІ ступеня.

У Берліні в день Перемоги через небажало одного з наших моладих воїнів ледь не загинув. Ні, не від німецької кулі. На площі під рейстотом ми веселилися, танцювали, співали. А моладик намагався розбавити німецьку протигазкою гранату. Хтось виступив, що він випускає високошумову чеку, й крикнув: «Лягай!». Я миттю опинився на бруківці. Хто забарився — розпрошався з життям. Мій одноосібничий Сашко Гринька помер у мене на руках. Пошко, мов калугу на шкватинці, й несаду-моладика. Отак бувало на війні.

Зиновія ЧИГАНСЬКИЙ, бось-кулеметник 3-ї ударної армії 1-го Білоруського фронту.

Тарасівці Чернівецька область.

«Донор» у перекладі — «дарувати». Проте сьогодні задарма ділитися своєю кров'ю мало хто хоче. Контингент «кровників» клієнтів центру різноманітний. Є «отрошки», що десяти років співрозмовили з цим закладом. За традицією непогано дають кров студенти. У перелових ходять лікарського-дарська академія.

Фото Олександр КЛИМЕНКА

альній лабораторії на точних тест-системах проходять контрольні ІІ-інфекції, гепатити, сифіліс тощо. У новачка беруть пробу і заморозжують її на три місяці (інкубаційний період більшості інфекцій). Залим перевіряють кров іще. У Київському центрі крові функціонує маленький заводик з її переробки. Тут виготовляють різноманітні кровні препарати для потреб медичнин. Центр постачає їх у 62 лікарні міста. Він має свій банк крові, так званий ішепоршуні запас на випадок будь-яких катастроф, аварій. Цей стратегічний запас останніми роками ледь змінився за обсягом у зв'язку з падінням престижу донорства в Україні, але він достатній, щоб забезпечити місто кров'ю. Поки що.

Прошався за головним лікарем. Дякували за гостинність.

— Спасибі до кишені не покладаш, — відповіла Людмила Заневська. — От кбін про нас згадували не тільки 7 квітня...

Ольга ВАУЛІНА.

Вийшити на полотні святі

(7 квітня —

Благовіщення Пресвятої Богородиці)

Сьогодні у Мєнській картинній галереї розгорнуто виставку виставку ікон відомої з України галузьмалій Агнеси Денісїни Дашенко.

Твори чернівецької мастити, яка навчалася відоміт прапані занятия черниць прилежнімих монастир, захоплюють теплотою фарб, гармонією колориту. Її улюбленим образом — Богородицею Успівською, Петра Мокли, Асכולа, Алімпія та Антонія, Володимира, Ольги.

➤ Київ

Загадка для фінансиста

Світлий банк поки що не збирається здійснювати будь-які проекти на енергетичному ринку України. За словами директора Світлого банку по Україні та Білорусі Луки Барбона, енергетичний сектор — перелом на шляху розвитку економіки України взагалі. Тож розгортати якісь проекти у цій сфері дуже важко.

Тим часом він приймає кроки українського уряду, спрямовані на зникнення загадального рівня заборгованості за спожити електроенергію і боротьбу з біггетром.

➤ Дніпропетровськ

Гра без посередників... і зайців?

За повідомленням нашого місцевого кореспондента Миколи Неченючка, на Дніпропетровщині створилися спеціальний вугільний фонд, який за «желе» грони купуватиме паливо, що видобувається на Західному Донбасі.

Перебачається, що реалізація вугілля цим фондом здійснюватиметься з обов'язковим переделотом. На думку глави облдержадміністрації Миколи Швеця, буде вигідно одразу кілька зайців. По-перше, зникнуть численні посередники, а по-друге, прийняв же страхатимуть користь борги за свою продукцію і відсутність коштів на зарплату та підтримання виробництва.

Така ідея, кажуть, здійснюється вперше, я чи не йдеться про значні одних позабюджетних фондів інших — покаже час.

➤ Львів

Постанова є. 3 грошіми — гірше

Сьогодні відбувся виніс засідання державної комісії з питань технолого-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій під керівництвом віце-прем'єр-міністра Михайла Гладія.

Члени комісії, як повідомляв наш власний кореспондент Оксана Теленчак, вже оглянули аварійні об'єкти південно-східної частини міста, що потребує вогорку. Як відомо, Львів занесено до списку світової спадщини ЮНЕСКО, і відповідальність за його збереження несе не лише громада міста. Та поки що уряд не виконує своїх зобов'язань. Згідно із комплексною програмою протягом 1998–1999 років із перебудовкою мають надійти 22 мільйони гривень, однак місто не отримало ні копійки. Нині 14 історико-архитектурних пам'яток — на межі повного зруйнування. А в цих будинках не йдемо живуть. Члени комісії також оглянули потенційно небезпечні об'єкти припинювальних газів у Бориславі, Яворові, Стебнику, Роздолі. Тепер комісія готує пропозиції до нових урядових рішень.

Жахі!

Нелюд у людській подобі

Особливо звірів 67-річний виронок під п'яну руку. Одного з його найулюбленіших турбу били «метальні вправи». Спочатку поб'є струни ледве не до смерті, потім ставить її в кімнати біля стінки й дає кидати в живу мишень кухонні ножі у віделки. Слава Богу, що сп'янілий дуже рідко влучав у «ціль».

Не менше підставалося над тирани дочі й сину. Скільки десятиліть разів витягав татом з різної гори проводили холоні ночі на горі, мочували по людськи. Коли син павів і почав заступатися за матір і сестру, батько-сидити парю скаженим від його укудальності. Синавська неперко ледяні більше розпачав кровозвержені інстинкти долюдства: то з ножем мотикається за Юрком, то з сокирою... Тим часом сутиніть чашистий. А

підля однієї з них, коли син при сутині не дозволив розперзастися сидити, той кинув йому в обличчя хвилюні слова: «Щого я тобі ніколи не забуду, гай Я тебе народив і тебе і вб'ю!»... бова.

Свою страшну погрозу исполд заявив через чотирні місяці: лавирив сита ножем у самісньє серце. Трагедія трапилася, коли вони поверталися з «юнонці» відшконого адміністративного ромського заводу «Буддатель» для

трудівників підприємства, де обидва працювали. З доміжних вийшли лавир, а повернувшись лише один — батько-вбивця. Правозахорони затримали його тієї самої ночі.

Батьку, за що? — були останні слова синів.

На жаль, таких кривавих драм на Сумщині з кожним роком більше. Вже щого року трапляється близько десяти. Останній дів — напідружний лавир у Сумах 21-річний Сергія зарізав батька, а в Конотопському районі 37-річний тесля власноручно задушив рідну матір.

Таким немає прощень на землі, не буде його й на небі.

Валентина ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Раніше донорів поважали, а зараз навіть обиди для них «не ахті»

ДОВКОЛА СВІТУ

Сенсація

Прізвисько записано у генах

Британський вчений спромігся довести, що наше прізвисько записано у наших генах. Професор Оксфордського університету виявив зв'язок між прізвиськами й типом ДНК у хромосомах Y. Така хромосома є лише у чоловіків і передається без змін від батька до сина. Це відкриває для поліції вражаючу можливість установити прізвисько злочинця за допомогою ДНК-тесту за біологічними матеріалами, які було залишено на місці злочину.

Цілкою нетаємно

Інтернет — знахідка для шпигуна

Президент Польщі Олександр Квасьневський човечень не задоволений діяльністю спецслужб своєї країни. Чого тільки він поведомив журналістам, що на офіційний Інтернет-сайт польської розвідки якось чиним потрапила таємна інформація. За повідомленням агентства Рейтер, у документі, позначеном як звіт державного оборонного відділу, зокрема, йшлося: пріоритетною сферою діяльності польських спецслужб мають стати операції польських контрозвідників, аби унеможливити шпигунство з боку Росії. «Я не розумію, як така несекретна і сумнівна інформація могла бути опублікована в Інтернеті», — заявив Квасьневський.

Виставки

Летіть, змії, летіть

У німецькому місті Детмольд відкрився перший на планеті музей повітряних змій, повідомляє агентство Інтерфакс.

Яког експозиція відразу ж увійшла до переліку найвідоміших світових виставок. У музеї представлено близько півсотні повітряних змій, створених художниками всього світу. «Змієбудівництво» консультували японські майстри. Як відомо, повітряні змії — національна японська мистецтва. Зробити справжнього змія, який правильно літає, непросто. Вперше повітряних змій, представлених в експозиції музею, показали 1983 року на «Версальській» виставі в Японії. Потім ці витвори мистецтва, застраховані на 25 мільйонів доларів, відправлялися у світове турне. Виставки проходили в найвідоміших музеях планети. За підрахунками організаторів, експозицію подивилися понад три мільйони осіб.

Справи сімейні

Слід було б якось оформити стосунки

За повідомленнями англійської преси, стосунки наступника англійського престолу принца Чарльза та його подруги Камілії Паркер-Боулз, цілком можливо, буде оформлено офіційно.

Як пише газета «Санді таймс», архієпископ Кентерберійський Джордж Керрі заявив, що «який заперкописаний стосунки принца Чарльза та його подруги Камілії Паркер-Боулз». За словами архієпископа, навіть цивільний шлюб з церковним благословенням буде дещо занадто низьким становищем. Згідно з правилами англійської церкви, повний церковний шлюб для принца Чарльза неможливий, оскільки сам він був ініціатором розлучення з принцесою Діанною. Та для Чарльза, ймовірно, за все, зробить виняток. Ажже якщо він зійде на престол, то формально стане главою англійської церкви. «А для церкви, — заявив один із церковних ієрархів, — буде неприпустимо перебувати під владою людини, що виступає за позашлюбні стосунки, а не за шлюб». Утім, думка церкви неформальна. Формальний дозвіл на шлюб принца має дати король. Причому за згодою прем'єр-міністра.

Скинаний прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шариф може вважатися, що йому пощастило. Вчора його засудили на довічне ув'язнення, визнавши винним у тероризмі й захопленні літака. На радість тисяч прихильників колишнього прем'єра, які протягом кількох днів пекливали припинення суду, смертна кара Шарифу більше не загрожує. Мало того, брат експрем'єра цілком виправданий.

Фото АП.

Політичний анекдот

Запитують геолог застрягло чукчу: «Маєш повного чума консервів. Чому ж ти третій тиждень голодуєш?» «Розумієш, вмикаю радіо — там Путін, вмикаю телевізор — там Путін, розгортаю газету — там Путін, боюсь, одначе, консерву відкрити».

Репатріантам Криму — європейську підтримку

У Страсбурзі на сесії ПАРЕ відбулися слухання з питання «Повернення та інтеграція кримських татар». На відміну від розгляду питання про наш референдум, ці слухання й ухвалення рекомендації мали надзвичайно позитивний шоду України характер.

У доповіді Комітету міграції бекшеїх деморефії, підготовленої британським лордом Пемблєм, відзначено: «Українські керівництво досягло величезних успіхів і продемонструвало значне розуміння й толерантність, прийнявши кримських татар, які повернулися до Криму». Основними питаннями, пов'язаними з проблемою кримських татар, названо набуття ними громадянства, розширення їх політичного представництва у місцевих органах влади та реалізація прав на землю.

Асамблея рекомендувала Кабінету міністрів Рад Європи ініціативу ідентифікувати діалог із структурами ЄС та іншими міжнародними організаціями з метою надання істотної допомоги в інтеграції кримських татар. ПАРЄ також висловила за підтримку України до Банку розвитку Рад Європи, а сам банк було закликає розглянути можливі способи його участі у розв'язанні проблеми.

Під час дискусії виступили й українські делегати. Зокрема, Анатолій Романський, заступник генерального секретаря кримсько-татарської проблеми на міжнародній загал. Він наголосив: «Україна залишається практично наодинці з проблемою повернення татар, натомість це питання повинно бути предметом опіки всього міжнародного співтовариства».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Страсбург.

Російські миротворці порозуміються з українськими

Російські миротворці без проблем зможуть налагодити взаємодію з українськими колегами, якщо буде ухвалено рішення про введення в зону конфлікту в Абхазі українських миротворців.

Про це заявив командувач російських «блакитних шоломів» у зоні грузино-абхазського конфлікту Сергій Коробко. На останньому засіданні Ради глав оборонних відомств країн СНД було ухвалено рішення про ініціативне залучення миротворчого процесу в Абхазі у рамках Співдружності.

Тамара ЛОМАСДЗЕ.

Коментар з приводу

...І орден Йолопа

Мені пощастило. На зустрічі з головним редактором відділу економіки незалежного друкованого органу Франції «Монд» пані Бабет Штерн не прийшов ніхто з київських журналістів. Можливо, не надихнуло їх «мєно» розмови, запропоноване організаторами — Україно-Європейський консультативний центр з питань законодавства: економічної ситуації в Україні, взаємодію з МВФ, свобода слова у висвітленні політичних та економічних питань. А може, колеги гадали, що найіно очувають якихось особливих одкровен з цього приводу від іноземки. Може їх винувати — вони помилілися.

Одкровення були, та ще й які! Та навард ця до читачів «Монд» виплинуть вони з-під пера Бабет. Корши за все вона виконає те, заради чого її опинили в Україні — на виконання потреби надання розпознах тут економічних реформ. На що, власне, й має бути виділено чергові кредити кошти Міжнародного валютного фонду. Ситуація взагалом у нашій країні застрягла й хоча й дуже складно, проте не безнадійно. Оптимістичний настрій пов'язаний передусім з програмою діяльності нового складу уряду під керівництвом Віктора Ющенка. Аби тільки Президент Леонід Кучма дозволив їм працювати...

Та як так! у тому самому дусі. Та все це прозвучало вже наприкінці мого з нею двогодинного розмови, коли й запитала Б. Штерн про її місію тут. А перед тим був величезний цікавий обмін думками, а результати якого професійно чесно й відкрито колега-огандо поділилася власними спостереженнями. Зокрема, щодо критики МВФ з його фінансовою допомогою всім і всім, від якої чомусь країни більше потерпають, аніж радують. Так було під час кризи у Південно-Східній Азії, коли тисячі підприємств протрину, мільйони людей залишилися без роботи і засоби до існування, а держави з «реконструкційним фондом» балансували на межі краху. Досвід Росії також засвідчив, що вкладені туди мільярди не сприяли економічному зростанню і поліпшенню життя загальному, а лише спричинили концентрацію капіталу у певних приватних руках і повну абсолютну невдоволеність перед тим суб'єктом — олігархом.

Виходить, кошти іскралися у погану вивисненість і мадо притеснюваний до західних стандартів ґрунт. От і стається «несистемна» видів на вкраїні!

Принц не може одружитися без згоди прем'єр-міністра і дозволу королеви. А так хочеться

Доскільки сім'я — це, як і всі люди, а жінка
одна забуває про те, що вона жінка, а
інші — про те, що вони подружки.
РОСТАН.

Чоловік відповідає за стратегію, дружина — за тактику

Гостем нашої рубрики народний депутат України Олександр Ржевський став не випадково. З сімейних питань його світогляд можна вважати експертним. До того ж не теоретичним, а практичним. Обрушений 20 років. Дітей поки що четверо. Вулиці уже двос. Ситуація для нашого часу нешкідлива. Про те, що стоїть за цими цифрами, і піде наша розмова.

— Олександр Миколайович, така велика за сучасними мірками родина — це збіг обставин або ж складний вибір?

— А що, я справляю проблеми людині, що плеше за текією? Звичайно, це мій вибір. На мій погляд, переконання, все, що людина в житті робить, має сенс лише у тому разі, коли вона робить це для сім'ї. Тим самим підтверджуючи пріоритет основного природного механізму — продовження роди. Аж, коли змислити-ся, всю нашу діяльність — пошуки кращого партнера, наше професійне і кар'єрне зростання, прагнення духовного вдосконалення та матеріального добробуту, — так чи інакше спрямовано на створення здорових та щасливих нащадків і кращого зручного та безпечного середовища прожиття для них. Я це усвідомлюю. Тому для мене родина — це життя, найголовніше.

Я люблю життя, люблю свою дружину, своїх дітей. Я люблю свою родину і відчуваю себе в ній комфортно. Звичайно, моє було важко, але це природне навантаження. Коли спортсмен займається з гирями, він отримує задоволення від навантаження. Так і я. Трудаючись, які трапляються у сімейному житті, сприймаю із задоволенням.

— Повернімося до джерел цього задоволення. Як ви познайомилися з дружиною?

— Сталося це 26 липня 1977 року. Познайомилися в автобусі. Оані не зовсім тверезий молодик ледве брутально чіплявся до Лариси. Я заступився за неї, виступив, так би мовити, у ролі героя-захисника. З часом наше знайомство переросло у серйозні стосунки. Ми навчалися у різних містах, і тому перші два роки наші відносини зазнали певних труднощів через недостатню інформацію. Але все ж таки завершилося весіллям. Оскільки сім'я треба було годувати, а я щоправда працював на шахті, Лариса не працювала — ніяк перистий Діма у дитинстві багатогарний.

Попервах ми часто сварилися. Зранку лаялися, ввечері мирилися. У них «бєбєтах» відбувалося становлення.

нашої родини, формування її принципів.

— Як я розумію, одним із результатів цього стало народження другої дитини?

— Десь у 85-му році, коли життя більш-менш улаштувалося, ми почали думати про другу дитину. Пійшли до цього дуже відповідально. Я кинув палити, щодом відключив світло. У Ларисі був хронічний тонізм. Щоб не завдати шкоди майбутній дитині, вона навчилася вирізати гланди. Ми дотримувалися певної дієти. Для завершення підогтовного періоду поїхали до Криму. Навіть зухвали було винорозарити — через дев'ять місяців народився Санько.

І лише після народження другої дитини ми щодом усвідомили своє призначення на Землі. Тому поклали наступних дітей була бачина розумна, свідомо запланована і детально підготована.

— Якій сенс ви вкладаєте у поняття «глава сім'ї»?

— Глава сім'ї — це насамперед відповідальність і вміння зберігти почуття любові і обставини взаєморозуміння у ній. Дружина — берегиня домашнього вогнища, а чоловік має розв'язувати зовнішні та внутрішні проблеми. Інакше кажучи, чоловік відповідає за стратегію, дружина — за тактику. У нас я — глава, батько, незаперечний авторитет. Право остаточного рішення належить мені. І на щастя, воно, як правило, виявляється правильним.

— Яку роль ви відіграєте дружини?

— Дружина має бути господаркою, коханкою, мапрію і попуткою. Кохати й бути коханою. Кохання — це найважливіший чинник існування щасливої родини. До речі, я не поділяю думки, що діти послонують батьків. Вони зміцнюють зв'язки, які вже існують, і створюють щодом нові зв'язки.

— У мене є син, і райдєт батьківської любові мені знайома. Але як це відчути можна дитині на кількох дітях, мені уявити важко.

— По-вашому, якщо у вас є, так би мовити, відродження, вам треба його поліпшити чи то на одного, чи то на чотирьох. Все відбувається інакше. Діє інша залежність, квадратична. Якщо у вас чотирі дитини, то ви відіграєте любов'ю у четвертому ступені. Любов у вас у душі не є величина постійна. Якщо у вас буде чотирі дитини, у вас буде істотніша «виграш» любові. І відчуття щастя збільшуватиметься з появою кожної нової дитини.

— Чи є у родині улюблені?

— Як вам сказати? Звичайно, вони улюблені, але це більше залежить від поведінки дітей і від конкретної ситуації. До того ж час перебування у фаворі не бував надто довгим. Ситуація може змінюватися кілька разів на день. Якщо Санько отримав у школі гарну оцінку, він — фаворит. А через певний час його місце на п'єдесталі може зайняти Олексій або Аліса.

— А як ви переїжджаєте?

— Дмитро з дружиною і двома синами живе окремо. Коли у них народився перший хлопчик, ми жили разом. Через рік народилася Аліса, і дитячий час у нас був справжній дитячий садок. Коли Діма вирішив одружитися, я спитав, чи не зарано, але йому тоді не було й вісімнадцяти. На що він відповів: «А тоби не зарано було? А те, що я одружуся раніше за тебе, — то наслідок акселерації».

— Існує думка, що інститут сім'ї втрачає свою актуальність і наскочив перестане існувати.

— Це велика помилка. Родинасть має глибоке природне коріння. Людина, як біологічний вид, завжди має місце в структурі міжособистісних відносин. Якщо лев, деякі коптити і більша частина приматів — істоти полігамні, то людині природою визначено мати одного партнера. Соціальні та економічні чинники існування людства в цілому складають. Зверніть увагу на те, що несходоно у суспільстві превалювали тенденції руйнування родинних устоїв, нині відбувається зворотний процес, і традиційні родинні цінності збуваються «вкладом у моду». Я вважаю, що перспектив розвитку нашої країни якнайбільше пов'язані з традиційно сильними позиціями інституту сім'ї у Україні.

— Як ви ставитеся до розлучень?

— Будь-яке розлучення — це завжди руйнування. А як можна ставитися до руйнування? Серед усіх різноманітних випадків, звичайно, бувають такі, коли зберегти сім'ю неможливо. Тоді розлучення краще за спільне прожиття. Але до такого кроку треба підходити дуже обдумано і не поспішаючи.

Вітається у Олег ДЕНІСОВ.

На зйомку: син і Ржевський має молодшого — Алісу.

Часу злима

Домашній адвокат

Порушене право необідно оскаржувати

Перебуваючи у школі, мій син, уперто наполягаючи на приміщенні класу, істерично відмовляється відвідувати мій клас, погрожуючи недоумцям сина до іспитів. Чи є об'єкти протидії?

НАТАЛІЯ ЖАРІКОВА.

Вінницька область.

Рубрику веде юрист Олександр КУМЕЙКО.

З важкого діла важко визначити, чи винуводилося вашому сину п'ятидцять років. Якщо ні, то відповідно до ст. 446 Цивільного кодексу України, за завдану шкоду відшкодувати його батьки (усновувати) або опіку. Відшкодування шкоди ризикують, якщо ці особи не дошлють, що школа ставлять не з їх вини. Проте з листа також викликає, що школу було розбито під час перебування вашого сина під наглядом навчального закладу. Тому майнову відповідальність має нести школа, якщо знову-таки не доведе, що школа винуводила шкоду.

Якщо вашому сину виповнилося п'ятидцять років, то, відповідно до ст. 447 ЦК України, він сам відповідає за заподіяну шкоду на загальних підставах. У разі, якщо у вашого сина немає майна або заробітку, відповідної частини повинні бути відшкодовані його батьками (усновувати).

Порушення частини повинні бути відшкодовані школою (завданням) або підприємством, якщо вони не доведуть, що школа ставлять не з їх вини. В цьому випадку ваш обов'язок з відшкодування шкоди припиниться до досягнення сина повноліття, а також у разі, якщо до досягнення повноліття у нього з'явиться майно або заробіток, достатній для відшкодування шкоди.

З наведеного вище випливає, що питання щодо відшкодування шкоди в даному випадку не є однозначним. Вам (чи обоє школи) може передати цей спір на розгляд суду, який має встановити, чия вина була в шкоді, що учень робив шкоду. Але з будь-якого разу недоцільно ухилятися до складання іспитів, а ці причини не є причиною, оскільки шкода дії порушення його права. Діа школи він також може оскаржити в судовому порядку.

Більш дитин

Турбота про майбутнє країни — справа конкретна

Сім'я наша велика — 11 дітей та мн з чоловіком. Діти всі мали — старшому 14 років, а найменшому — 9 місяців. Останні кілька дітей у нашої таті немає й крихти хліба. І купити мене за що, бо грошей на дітей я не отримую. Коли викидати перевертали на соціальне, життя стало зовсім скрутно. Шестеро старших не ходять до школи, бо нема взуття та одягу. Зарплата у чоловіка невелика, та й в її вже два місяці немає. На роботу йде чоловік, а коли з роботи приїде, якщо щось закінчилося, то поїсть.

Дікувати усім — не дають померти з голоду, допомагають нагодувати дітей хоч раз на день. Люди домагаються, а держава — ні. Нежале наша країна не може підтримати такі родини, як наша? Я дітей народжувала для того, щоб наша вільна Україна не померла, а росла і процвітала. Бо діти — це майбутнє будь-якої країни.

Що мені робити? Як жити? І ще розкажіть, скільки я повинна отримувати на кожну дитину?

НАТАЛІЯ ЗВБ.

Луб'янська Сімейно-кримінального району Дніпропетровської області.

Від редакції.

Шановна Наталіє Олександрівно, в попередньому випуску «Сім'ї» (№32 (229) від 24.03.2000 р.) була надрукована юридична консультація, в якій роз'яснюється права багатодітних родин і повномісності розміри державної допомоги. Крім того, ми сподіваємося готувати об'єднання «Єдина родина» Олександра Ржевського з нашим листом. І він узяв це питання під свій патронат, надіславши конкретний запит щодо виплат сім'ї до Міністерства соціального забезпечення та Дніпропетровської області адміністрації. А ще «Єдина родина» обов'язково знайде можливість допомогти вам.

Мати — одне в світі божество, яке не
знає атеїзму.
Е. ЛЕГУВЕ.

Немає батька — дитина нашівспрота, немає матері — спрота вкруга

У короткому слові «так» на «Вн згодні стати чоловіком (дружиною)?» — це майбутнє сімейне життя. Дмитро сподівався, що так оволодіє, коли його кохана, трохи змилюючи, відповіла: «Так». А вистачило її лише на сім років.

Народивши шаленому батькові трьох дітей, зрозумів, що пелюшки, каструлі — це не для неї. Дмитро Михайлович намагається її у всьому допомогти: прав дитячий одяг, парові обідні, забавляючи. І нічого дивного не бачив у тому, що діти частіше звертаються до татка, ніж до матері. Коли дружина покинула його, не хотів знову вірити, сподівався, що повернеться, але час минав, діти підрастали, а матуся про них і не згадувала. Спочатку було важко, але згодом звик до самотності. І так уже дев'ять років...

Чотири роки тому з ініціативи Дмитра Пасічника та Сергія Довжовку у Вінниці створено асоціацію чужих батьків. У когось дружина померла, когось покинула... У Жмерині, приміром, батьком-одинаком виховує шістьох дітей, а загальом в області налічується близько сотні одинаків, на утриманні яких 177 дітей. Серед них багато хворих на цукровий діабет, дитячий церебральний параліз, є діти з вадками зору.

Статутним завданням асоціації є надання таким сім'ям матеріальної та моральної допомоги, організації навчання та відпочинку дітей. Власних коштів у них немає, існують на абордондні пожертви. Шукають спонсорів для надання гуманітарної до-

помоги. Кілька державних підприємств, хоч і самі збиткові, однак постійно їм допомагають.

Приміром, за сприяння обласного управління газового господарства, яке очолює В. Глубокий, прокладено труби і встановлено котел у садибі одного батька, котрий виховує трьох дітей і сам інвалід. Голова Вінницької облпарторгів В. Барановський постійно надсилає подарунки дітям до Нової роки, а директор облхарчопрому Б. Шерстюк їм безкоштовно надіслав приміщення для зберігання продуктів, які надходять на адресу асоціації.

В розповіді Дмитра Михайловича відчувається гірничина через те, що містби багаті не проважують співчувати до асоціації. Якось звернувся до них, та замість сподіваної допомоги анекдотів колісних намішків, мовляв, що ти за президент асоціації, якщо не маєш грошей... Більше не звертався. Лише один бізнесмен, який не побоявся, щоб задулювала його прізвище, купив торік дитячі курточки на суму понад п'ять тисяч гривень. Тож вони зустріли тепло одягнутими. Чималу допомогу асоціації надає греко-католицька церква: дітям вже кілька разів відпочивали в оздоровчих таборах на морі, їздили до Німеччини, гостювали в тайпських сім'ях.

За ці кілька років чоловіки звикли, що вони можуть хоч інколи зібратися разом, політати райлістю чи білою, порадитися. А часом Дмитро Михайлович вирішує мотоциклом по області — кому курти, курчун чи мукі підкине, а кого хоч словом підтримає...

Марія ДАВИДЕНКО.

► Особисте

Як гірко жити...

Якось стала свідком того, як дівчинка років шість-семи перевозила за руку через швидкісну трасу свою нетверезу матір. Авто різко зупинилося, і вона потягнула матір на ґрунт. Серце стиснулося їй побаченою: яка не була б мати, такби тактилася до неї всім своїм естеством, наче рослина до сонця.

На шастя, цей випадок — не правді, а, скорше, винятковий із правди. Адже в переважній більшості матері люблять і дбають про своїх дітей. Таким чином ніхто не залишається в нашім пеклі.

Перебираючи папери, натрапила на маминого листа, написаного ще 1988 року. Від нього відчувалося материнським теплом. «Дитино, у нас все добре. Не переживайте, — так закінчувалася ота невеличка вісточка. Це вже згодом зрозуміла, як важко далася мамі її слівця. Адже підступна хвороба, спричинена чорнобильським діном, швидко виснажувала її сили і буквально за рік забрала її, п'ятнадцятирічну, у вічність...»

Роздуми відчувати втрату стає все гострішими. І болючішими. Отож по-доброму задіраю всім, у кого є матері. Бережіть, шануйте їх, сприяйте тактним, якими вони є.

...У черві в магазині почула розмову двох жінок. Одна заступала, чому її знайома не прийшла в гості. Друга відповіла, що до неї мати із села приїхала.

Триба було і її взяти з собою, — наповнала жінка.

— Та ти що, жартуєш? Воно — село. Про що з нею говорити мені — неграмотна. І руки в неї порезані, — відповідала «аргументовано».

Гірко чути побіве. А мати, певно, приїхала не з порожніми руками. І руки її порезані від праці з ранку до вечора, щоб досторити домній будинок або покласти у сумку...

Така жадна за безсонні ночі, проведені батьками над колісцями, за те, що, можливо, відірвали від себе останні, аби їх чада не були голодні, щоб добре одягалися.

Любіть і шануйте матері. Любіть і шануйте за життя, любіть так, щоб коли вони відійдуть у вічність, докорі сумління не му-

чили вас. Пийшіть дити, телефоуйте. Навіть така прояв валіть уваги достеб їм життєвих сил. Адже батькам на світі літ життєвись ой неслуго. Віддайте їм хоча б сотню часточкою тепла від тієї, яку вони дарують вам.

Юлія ДАВИДОВА.
Мелітополь.

► Домашній адвокат

Обдаровані учні мають пільги

Раніше існували проєкти, згідно з якими переможці учнівських олімпіад мали пільги при прийомі до навчальних закладів. Чи діють сьогодні ці пільги і як ними користуватися?

Марина КАЩУК.

Коспівка.

Пільги є. Ає казати про них в загальнонаціональному масштабі досить важко, оскільки Міносвіти України розробляє, затверджує та надсилає до навчальних закладів тільки типові правила прийому. На підставі цих правил навчальні заклади розробляють аласні. При цьому розробники останніх ніколи значно відірваніться від тих, що були рекомендовані Міносвіти. Так, наприклад, торік кілька унів України відмовилися надавати пільги вступникам-медістам.

Тому в межах цієї консультації можна дати тільки загальне уявлення щодо пільг, які мають переможці Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових дисциплін (далі — олімпіади). Їх слід відірітати від олімпіад із спеціальних дисциплін, які є окремим закладом, що також проводиться широку, але се-

ред учнів випускних груп професійно-технічних закладів освіти.

Порядок проведення олімпіад встановлений «Положенням про Всеукраїнські учнівські олімпіади з базових і спеціальних дисциплін, турнірні конкурси, захисти науково-дослідних робіт та конкурси фахової майстерності», останній редакція якого була затверджена наказом Міносвіти України від 18 серпня 1998 року.

Олімпіади проводяться в чотирі етапи: I — шкільні (учнівські), II — районні (міські), III — обласні (в АР Крим — республіканські), у містах Києві та Севастополі — міські) та IV етап — на державному рівні. На кожному з етапів учні вноначач переможці, які нагороджуються дипломами I, II та III ступеня. Переможці I, II та III етапів олімпіад можуть стати учасниками наступного

Рушник на долю

За рушник сподібі, моя нене,
І за долю, що на йому квітине,
І за те, що ви є життєм для мене —
Незалежне і вічне літо.
Дякую вам, мамо, за стежину,
За рушник, що вишивали різно,
Що створили з мене й любові,
І за шастя висидіти в нісці.
Буду цілувати ваші руки,
На кожна стачу першої вами.
За слова, за бої і за мукі
Вибачте мене, моя кохана,
Мотинко, візьму за оберіг
І до смерті з ним не розлучусь,
Ваш рушник, що стежкою ірало
У життям! Схибші вам, мотуся!

Сабатинівка
Удільницького району
Кіровоградської області.

Ірина ЮЗНИК.

«Ланцюжок»

— За що скарився, наче махуча, на дитину? — сиробавла жартом заступилася за Оленку перед її матю. А коли притороснала дівчинка пішла в іншу кімнату, жінка схвилювано запитала:
— І ти вже знаєш?
— Шо? — не зрозуміла я.
— Во вона мені нерідна.
Оскільки я не так давно переїхала до міста, то й не знала, що моя релікція махуча у ціл. А знайома тим часом поїхала ось про що.

— Тільки хвороба побилава Надію радіостійкості материнства. Вітчукала себе неповажною, що тому інком закривала очі на заливання її Дмитра до інших. Схилила от витримку коштувала її, знає тільки вона...

Якось із села навідалася свекруха. Після «артпідготовки» (так подумки називала Надія її запитання про життя) почала з невідомо довірливо розмову про Дмитра. Не вистика розуміла на те спокійно (звичка), але від почуття серце заболіло частіше.

— Не мого більше мовчати: ти знаєш, Надю, що в молодій вітчинці з нашого села від Дмитра дівчинка, — наважилася такти свекруха. — А та дитині не рада. Про

се мені господарі, в яких вона на квартирі, казали. Ти, Надійко, звичай була довірлива і розвільнилася за Дмитра. То, може, хоч ти його напозичи, щоб зварити дитину. Шкода кривоту. Радко, ти не протр?

Свекруха вітчукально спостерігала за реакцією невістки, а потім додала:
— Я й сама зварила б, але сили вже не ті... Почуте не давало життє спокую. Не мовля вона хотіла поїхати ось. Але мучили сумніви: а що як не захоче вітчинська віддати дитину? Може, несправу кажуть люди, що вона не на радист... Та згодом знайшла автомобіль, про всяк випадок узяла теплу кофуду (зима ж навалила) й поїхала в село.

Марно переживала Надія: її супернича відразу інсалася розпінку, що відмовилася від дівчинки, а за тиждень через осуд селачки (у селі в усі часи «озуль» не шанували) вийшла у невідомому.

Ось так Оленка і залишилася у нас, — продовжувала Надія, — Дмитро дояку дуже жарко пестить, жартом називає симпатичним «ланцюжком», який прирзав йому до хати. Та й я без неї себе не уявляю...

Віра ЗАЛІСКА.

Коростеня.

Є вибір — і це вже добре

«Не те, що є, такісно є нас почитати непер-
пінна і спадщина, а те, що воно не таке,
яким має бути».

ГЕГЕЛЬ

Досвід На дітях не економлять

У невеличкому селі Зоболоття, що в Рокитнівському районі, мешкає 300 осіб, значна частина з яких — діти.

До речі, в північних районах Рівненщини традиційно високий рівень народжуваності. Скажімо, тільки в селах Березівської сільської ради, куди ходить і Зоболоття, щороку народжується стільки немовлят, скільки у селі Рокитнівському районі.

Що ж, діти — наші квіти. А їх треба плекати і доглядати. А це — навчати. У Зобо-
лотті впроваджені багатові-
ркові до місцевої початкової
школи приймають лише двадцять три дитини. Старші
школярі змушені були пої-
хати, за будь-якої погоди, піш-
ки долати сім кілометрів до
села Березового.

Керівництво району зва-
зало розв'язати цю пробле-
му. Приспівачі місцевого
клубу, що простовазало, від-
вістали під початкову школу.

Гроші на ремонт збирали за принципом «за миру до ниш-
тви». На клопотання районної влади викликували обласні ін-
станції. Не залишили острівці і депутати Рівненської обласної
ради від Рокитнівського району — директор держлісгоспу
Анатолій Петрук та начальник «Рівнеоблводо-
госп» Федір Жежук, які підознали діток та будуватимуть.
Посильну допомогу надали колективи місцевого лісництва
на чолі з Василем Кулашевцем та КСП «Березівський»,
де головує депутат Рокитнівської районної ради Ніна
Олексюк. Та й батьки допомогли.

У такий спосіб нам вдалося розв'язати проблему з ра-
ціональним використанням комунальної власності — клубу,
і навчальним закладом, — каже голова Рокитнівської район-
ної ради Юрій Кіричак. — На дітях не треба економити.

У Зоболотті, якому вже прикисли ярілки «неперспектив-
ного села», з відкриття школи зростає кількість робочих
місць.

Рівненська область.

Олександр ЮРІЄВА.

Що на полоні?

Дорослі, за партію!

Без хліба і без книги

«Без хліба і без книги». Ця приказка стосується близькості наших школярів не в переносному
значенні, а в прямому. Діти без книги ми змушені проводити тіло, що наш «добрий» оди-
нотворний світ. Ми не можемо ситити уроки, почитати
книжки, адемо до школи неготові. Мабути, зтопа зацікавлений у току, щоб ми не вчилися,
росли неглас-
ласами.

Мн — діти Чорнобильської зони. Нас село на-
лежить до IV категорії радіаційного забруднення. Це
одне діло «прибрати» для нас попередні радянські
керівники. Біль нашої села, у ділі, зрозуміли
моглимися ступінь. Мишлі роки і букер
того схибна вже давно зруйнували. Всі нечистоти
попартяють у грунт, і ми п'ємо з криниць вже за-
бруднену воду. Чи не тому у нашому селі найбільше
онкохворих? Майже у кожного з нас — дієти,
збільшення шийної залози, загальна слабкість.

І всім відомо, що їм для здоров'я потрібне ка-
лорійне харчування. Але не всі батьки мають змогу
купити своїм дітям не те що м'ясо, масло і фрукти,
а навіть хліб.

Єдина надія була на безкоштовне харчування
в школі. Але після нового року в нас і це забрали.
Шкільна їдальня не працює, бо не переважають
кошти з Чорнобильської відшкоду. А вже є винамки,
коли хворобливі діти втрачають на уроках само-
стій. Скажіть, будь ласка, немає піратство поко-
ління нікому не потрібне? А хто будуватиме майбут-
нє і житиме в ньому? Більше, виснажене хворобами
покоління?

Звертаємося до вас, шановні наші керівники, з
високим проханням і надією. Ви в змозі допомогти

нам відновити безкоштовне харчування в шкільній
їдальні, приняти свавільне від'єднання електрос-
тергії, подбати про наше життя і здоров'я.

з надією
учні Дзуринської загальноосвітньої школи
(всього 89 підлітків).

Шаргородський район
Вінницької області.

Дієтист

Мала перерва

На шкільне подвір'я галасливою
зграйкою випирухнули дітлаци.

Осторонь, під великим горішком, зіб-
ралися мовчазний тупт модно одягнених
дітей. Не дивлячись одне на одного,
вони зосереджено поглядом імпорту
наїда.

Мене від бананів нудить, — ледве
виринувши язиком у набитою карбасом
роті, проказала дівчинка з яскраво-че-
рвоними нігтями, позирнувши на роже-
во-жовтого товстуна. — Надаю перевагу
фінікам.

А я люблю банани, — пробасив
той, шпурляючи шкідливі під ноги клоп-
чів, який саме пробігав мимо.
— Мандрини — це річ! — долу-
чили до розмови, піднімаючи дого-
ри вказівний палець, шпигналет у
двовертному костюмі. Я... Він зне-
нацька перервався, пильно погля-
нувши на клопця, остовпівшого перед
завантаженою шкідливістю. — Що, хоче-
ся?

Той хотівши слухи і бальною про-
казав.

Дай, будь ласка, долучку.

Кому? Тобі? — зушалося протя-
гнувши шпигналет. — А ти вийми!

Дякую, — рука клопця мистич-
ним човником попливла до його гу-
лей.

Дякуеш? А цього не хочеш! —
складена з трьох пальців фігура загала
впечаталася в синюватий від холоду
бік.

Бризнула кров.

За що о-о-о? — скрикнув той, і ро-
го бликнотіло ці, наповнені жалобною
голодом, пошвилялись з образом.

Ілан звисли, жабрак, — зневажли-

во закрипили губу товстуна, — тобі тут
не місце.

Жабрак? — скретнувши зубами
клопця, і вишмигав кров'ю
дівчинка по галасливому облич-
чю.

— Н-на! — прошипів шпигналет, по-
цінуючи кулак у прикрите світлим
волоссям вухо. — Виймо його!

— Ах ти ж... — задивився товстун і
танком посунув на клопця. — Зараз я
тобі...

— Переб'єси! — загиним воче-
нам смиснував той, розмалюючи
красивим вузлом уже малиновий
піджак. — Тримай!

Било, — мстаківно дожувала
бутерброд дівчинка і, мов зичив, апа-
рила нагостреними нігтями, залізавши
на мармурово обличчя клопця смут. —
Не лізь.

— Та-а-а-а! — подала клопця вправ
на споряджений двір, зупинившись на
зализній рейлі. — Постригайте...

Він спритно ухилився від чийогося
удару і за мить опинився біля металу.

— Ура-а-а-а-а!

— А хто там не чув дзвінка? — скре-
готнуло, відтинкаючись, вікно. — Мер-
щій до класу!

— Бережись! — рейка глибоко увій-
шла в дерево.

— Ми не з тобою порухомось! —
озирнувши на бігу товстун.

А розшійний клопечів не доводило
під горішком, не звертаючи уваги на
кров, що розлила з подорожного обличчя,
і порозі роздатованих учителів.

Починався новий навчальний рік...

Олександр ДОБРУШ.

Чернівці.

А ви знаєте, що...

- Двадцять років навчатимуться діти, які підуть до першого класу 1 вересня наступного року.
- Батьки можуть відправити дитину до школи і в шість, і в сім років.
- Учням і студентам очної форми навчання середніх, загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, незалежно від форми власності, в період з 1 січня до 31 грудня надано пільгу на 50-відсоткову вартість проїзду в загальних і спеціальних вагонах. Раніше за літніх школярів та студентів їздили тільки протягом навчального року.
- У школах всіх країн цього року не складатимуть перехідні іспити учнів 6-8-х і 10-х класів.

Домашній адвокат

під час вступу до навчальних закладів

стапу, а за результатами IV-го визнача-
ються кандидатів для участі у міжнарод-
них олімпіадах, які так провалюються.

Відповідно до умов прийому до вищих
навчальних закладів України, без вступ-
них випробувань зараховуються учасники
міжнародних олімпіад, а переможці IV
ступеню олімпіад — за результатами співбе-
сів. Ці пільги надаються за умови, якщо
особа обрала спеціальність, для якої про-
фесійним є іспит і дисципліни, з якої
вона була відповідно учасником або пе-
реможцем олімпіад.

Пільги для учасників олімпіад встанов-
лено також для осіб, які обрали на-
вчання у державному професійно-техніч-
ному навчальному закладі. До цих закла-
дів без вступних випробувань зарахову-
ються, зокрема, учасники міжнародних
олімпіад та IV ступеню Всеукраїнських уч-
нівських олімпіад, за умови, якщо вони
вступили за професією (спеціальнос-
ттю), для якої вищезазначені дисцип-
ли є професійними. Тобто в цих ви-
падах для прийому достатньо стати пе-
реможцем III ступеню та взяти участь в IV
етапі без обов'язкової перемоги.

Солодка аура найсолодшого депутата

Незабаром у Києві відкривається 5-й Всеукраїнський конкурс якості товарів вітчизняного виробництва. Серед претендентів на виставочні номінації і «Хмельницька кондитерська фабрика «Кондфіль». Високий імідж підприємства — заслуга передусім голови правління, депутата облради Василя Любовецького. Василь Станіславович — людина неординарна. Він переймається не тільки особистими справами чи колективом, а й містом, України. Активна життєва позиція, генетична здатність до співпереживання обумовили його тверду позицію у раді.

Він не тільки ініціатор відстоювання інтересів бюджету обласного центру, вдосконалення енергозберігаючих технологій, підтримки малого та середнього бізнесу, маломісних верств населення, захисту інтересів вітчизняного товаровиробника не на словах, а на ділі, а і як член комісії з питань законодавства і його вдосконалення вніс до 30 пропозицій, котрі були схвалені Президенту, уряду, Верховній Раді. Та чи не найважливіше з усього те, що роботою підприємства, зростаючим потенціалом кондитери дають землякам надію на завтрашній день. Щорічно вони відправляють до бюджету різні рівні до десяти мільйонів гривень. Отож якщо завтра таких Любовецьких у краї буде хоча б кілька сотень — надія стане реальністю, а не голубою мрією окремо взятого депутата.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Абсолютна недоторканність

Двері кабінету поважної установи прикрашало оголошення: «Тут реструктурюють підтримку громадянами народної ініціати́ви з проведення референдуму». Одного разу згадані двері відчинилися і до кабінету рішуче ввійшов підпоясаний чоловік яже воєвоначної зовнішності, типової для українців митингів «червоник». Хазяїн кабінету, Людвіг Панькович, уми́ть најважчався, але запитання відвідувача заспокоїло:

— Тут запанують прихильники референдуму про зняття недоторканності?!

— Тут-тут, саме тут, — радісно заторохотів чиновник, приязно згадував відвідувача, похваляючись такою омагнілюючою зовнішністю, — бодай нашим, даруйте, народним обра́мчав стільки недоторканності, скільки вони хочуть потрібним наро́дові зако́нів наладити, хе-хе...

— Недоторканність народних депутатів — то справді проблема! — рубоною відповідав. — Але не основна! Я прийшов для того, щоб подати заяву на внесення до переліку запитань референдуму основного, доленосного, — про зняття недоторканності з першого капіталу та його власників...

У Людвіга Паньковича від несподіванки зашморкотілося в горло. Не без зусиль, із вичумкованою ясноткою він розбурбано промимав:

— Слушаю пропозиція, добродію, дуже слушна, велике вам, так би мовити, спасибі. От тільки,

Та ти тільки дозволюєш простоти отому буржуазному зяряткові про зняття недоторканності з капіталу, а комунаки вже раскенико полюють, підживлять та викохають розкошійний бур'ян! Мал. Вадима ВАСЮШКИНА.

Де моя частка?

На всіх президентів Лівійських не вистачить. Мудра жінка навіть локшини навісити у ванну, хто хитпаве бухати.

— Як добре, що нікого немає! Дайте мені швидше, поки не наби́гли. — Зарастугіте. — Ой, ки́нцте, мені не до жарів. Давайте їм! мені пошмихав що-небудь. Є ще якісь вишбір? — Що вам дати, мадам? — Я не мадам, я твоя Роза. Дайте, дівчуха, я мені яку-небудь фабрику. Або заводик. Це тут роздача відбувається?

на дію. Якщо полібно провокація вигукнула з волію скарі з домі леготой руки, це — кінець! Альберту Сидоровичу кінець! І навіть страшно подумати, кому ще кришкати... Та ти тільки дозволюєш простоти отому буржуазному зяряткові про зняття недоторканності з капіталу, а комунаки вже раскенико полюють, підживлять та викохають розкошійний бур'ян! Потім до споконвіку ходитимеш з во́вчим бродом голій, босий, без картуса, весь у рсп'я-хад!

Людвіг Панькович був не з новачків — він міркував ширше, глибоше, на випередження. Він відкрив сейф, витяг записника, не знати, як не вач... Так, якби не нагальна потреба, не посів би посягати на ваш дорожочинний час. Конкретно? Стався у мене сьогодні капосний епізод. Коначе важливого, щоб він епізодиком і залишився... Ні, дуже серйозно, так би мовити, державної ваги. Чого стосується?

Людвіг Панькович весь напружився, а чоло його перетворилося на панораму гірського хребта, якщо дивитися із космосу. От хребет розпалася на африканську пустелю — потрібні слова було знайдено: — Це стосується абсолютної недоторканності... Розумію, буду о сімнадцятій.

Хазяїн кабінету хутенко зібрався, навшпинькавшись підійшов до дверей, прислухався і, немов тили, розчинився у рідкісних коридорах від гіркого поділу. У технології власної недоторканності він розумівся абсолютно.

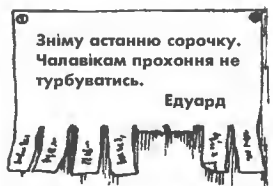
Юрій БОЛЬШАК.

7 мішків гречаної вовни

► Мені ще воястиво, що я дуб: мой... в не во зу-
► Коли ми носите жіночу на руках, відважася втерба салювати за кожний пі кроком.
► Жінка не хоче, аби ви її уважно слухали, вона ба-
жас, аби ви з любов'ю дивилися на неї, коли вона ванм
нічнута.

Зніму останню сорочку. Чалавікам прохання не турбуватись.

Едуард

► Усі жінки олівачної шоло м'як і так різні шоло сво-
собой їх здивовано.
► За воляміе життя ніхто не дасть тевер і ляманого
гроз.
► У мой дружині я душі не чуваю — так вона вер-
сенть.
► Якщо жінка прагнута розтануті жити, отже, воно
для них — задоволення.
► Відставати нікуди: волази в ліжку чекає жінка.
► Моя дружина чісом зляслася мені без боя... посу-
ду.

► Потум'яв патріотка згорас від цікавості до чужо-
го...
► Савочку було слово і жінка.
► Моя дружина служила в іншій сім'ї вірем для
інших моє матуся.
► Жінка ніколи не каже чоловікові те, що думає: з
того, що вона про нього думає, мені сміється.

Фотіян БОДНАР.

Кохано

— Ах! Ах! Ах!.. Клавдія Іванівна артистично змич-
нула з шовки сльоз.

— Клавдію, що триплилось? — заневокало чо-
вік.

— І нім ще запнуто?! Ні, Степане, ти не ладний! —
А хто?

— Скази не знаю. У всіх чоловіків як чоловіків, я в
мене!.. Скази, ти хоч рз волазав мене увеса світ —
з його материнами, океанями, високами горни і без-
крайнини долини? Та що там увеса світ! Хоч б олю
зірку з неба, маленку таку зірочку, малознаєш, та!?

Чоловік кочував потилицю і чешо знімався — Ні.
Тільки як в м'як волазвати той гей світ, він же вели-
кий, та й не мій нім, і сазіями. І зряж... дуже далеко.
— Як і знає! Я буні нисотомою авнонею, що ти
обов'язково знайдеш якусь безглузду вичину, що
нічого мені не дарувати, бо ти мене не кохав!

— Дастинко, любий, ти не знаєш, як і тебе кохати!
Просто не можу я волазвати той зірочку. Фізично не
можу, вона ж гарна, її температура сітас кільках
мільйонів градусів, в вахити вона трильйоні тонн.

— Так бгатово? — недолівно вертелила дружи-
на.

— От тільки! Це може відтерпати кожний шчо-
лар.

— От тобі ладний і теремі! Яка я нешасна, мені
так хотілось, щоб ти волазав мене зірочку...

— Це неможливо.

— Неможливо, значить неможливо, — ритмом зли-
вся Клавдія Іванівна, — тоді волазар мені... хоча б
парочку зубку.

Скази скринився, не серда не в'агнішю, зскачав
з дивана і вочах ходити туди і сюди во кімнати. Потім
зневчався відскочив до жінки і від душі її волазав.

— Кохати так кохати! Клавдію, а волазару той зір-
почку, хочеш — Полонин, хочеш — хоча б усє суцїм і
Великої Величезні чин Альфін Штептарі!

— Так! Ти сям хвалити свою ствердував, що зірка
дуже вака і гарна.

— Дрібнати! Для мужини, що кохав, нічого немо-
жливого нема! Я ларую той, кохався, весь небосхил. Ти
шам небосхил?! Унеси світ, увес Вересіт!

Мал. Євген ТЕРЩЕНКА.

Юрій АЗАНОВ.

Скандал у баскетбольному сімействі триває

Ми вже повідомляли, що учасник жіночого чемпіонату України з баскетболу запорізька «Козачка» і київське «Динамо» знялися з розіграшу. Мотивуючи своє рішення судовими свідченнями. Шансави і провокації, спрямовані на зрівняння національного турніру, назвав дії зазначених клубів президент Федерації баскетболу України Володимир Горбулін.

— Як на мене, це повне непорозуміння, відбувається саботаж чемпіонату, — виступає за гарячих слівх генеральний секретар ФБУ Юрій Горський. — Запорізький клуб уже не вперше згосподує такі привілеї. Щодо «Динамо», то тут все зрозуміло. Сьогодні ця команда повністю поступається в класі «Козачки» і київському «ТМ-СКУ-Фу». Тому наставник динамівців Володимир Рижов намагався скористатися ситуацією, щоб якомога міцніше з'єднати себе з відомістю за можливий провал в чемпіонаті.

Запоріжжя і динамікам це не вийшло на майданчик. Золоті нагороден достеменно було віддано «ТМ-СКУ-Фу» — чемпіонами-99 і адже в інших турнірах.

Отже скандальна історія з географією. А що ж далі?

Минулого вівторка відбулося засідання виконкому ФБУ. Голова дисциплінарно-правової комісії, заступник тренера України Віктор Гуревич отримав:

— Пропонується дискваліфікувати «Козачку» та «Динамо-1», відповідало до правління, віднести їм у дисциплінарній частині останні місця. Оштрафувати ці клуби за саботаж чемпіонату на 10 тисяч гривень кожному. Не рекомендувати ФІБА ці колективи для участі в європейських турнірах наступної сезону. Крім того, Комітетом України з молодіжної політики, туризму і спорту про зняття звання «Заслужений тренер України» з Юрія Бєлікова (Запоріжжя), Володимира Рижова, Володимира Кованова і Володимира Мартинюка (Київ).

Ще недавно американські легіонери Леслі Браун та Едді Барнс успішно виступали у складі київського «Динамо», а коли з ними розірвали контракт, столичний клуб значно знизив потенціал.

Фото Олександр ЗАДІРАК (Команда-1).

Президія підтримала рішення комісії. І додала ще один пункт: позбавити зазначених тренерів ліцензій на два роки і протягом цього часу заборонити їм працювати з командою вищої ліги.

Керівник «Козачки» Григорій Вуль та Юрій Белігура у публічних виступах на телебаченні і в пресі звинувачували головного тренера «ТМ-СКУ-Фу» Гіора Таченка в тому, що він нібито зловживав харківського арбітра Олександра Іванова, погрожуючи йому і його родині фізичною розпорою. Пан Іванов категорично спростував ці звинувачення. Про це йдеться у його листі на ім'я папа Горбуліна.

На засіданні президія заслухала ще одне питання: про виступи національних збірних у відбіркових турнірах чемпіонату Європи. Дали високу оцінку жіночому колективу, який очолюють Марина та Ігор Таченки. Натомість гостро критикували чоловічу збірну (тренери Володимир Рижов та Андрій Шахтар), яка провела матч з командою Словенії та Македонії. Через хворобу пан Рижов не був присутній на зборі. Тому до питання про його можливість відставку повернутися пізніше.

У Федерації футболу України

Наша мета — 2020

На засіданні виконкому Федерації футболу було розглянуто, як підготувати до участі національної і молодіжної збірних у відбіркових змаганнях чемпіонату світу-2002. Після доопрацювання підписано кілька важливих документів, які сприятимуть підготовці наших команд до міжнародних турнірів.

Комітет по роботі зі збірними країни знову очолює авторитетний фахівець Олег Бєзінцевич. Олег Петрович та його помічники повинні налагодити найтісніші зв'язки з регіональними футбольними організаціями, ПФЛ, клубами. Залучити їх до роботи і залучити роботу на підготовку гравців до збірних. Особливо увагу приділятимуть співробітництву з підприємством «Україна футбол» ітересуватися туроператором — туристичним агентством «Спорт лідж трєвел», іншими офіційними партнерами й спонсорами. Координуватиме зйовуванням літків роботи адже-президент Федерації футболу Володимир Лашкул. Найближчим часом відбувається прес-конференція за участю Валерія Лобановського, на якій головний тренер національної команди представити тренерський склад, своїх помічників і викладачів.

Члени виконкому розробили та затвердили Положення про Комітет по роботі зі збірними командами, де обумовлено функціональні обов'язки й компетенції співробітників і тренерів комітету, зокрема, його голови, тренерів національної молодіжної збірної (до 16 та до 18 років), старшого менеджера, редактора-перекладача, старшого адміністратора. Затверджено також розклад комітету, до якого входить дванадцять штатних одиниць і які працюють за контрактом.

Уже набула чинності й постановка «Про затвердження головного тренера національної збірної команди України з футболу». До речі, члени виконкому погодилися з пропозицією щодо функціональних обов'язків Валерія Лобановського. Він здійснюватиме керівництво роботою тренерської ради ФБУ й персонально відповідало за підписку виступів національної команди у відбірковому турнірі чемпіонату світу-2002, проводимому навчально-тренувальний збори команди, визначати головні напрямки роботи старших тренерів молодіжної та юнацької збірних тощо.

Затверджені плани підготовки національної та молодіжної збірних команд України до відбіркового циклу. Вперше в нинішньому сезоні кандидати до національної дружини зберуться 23 квітня на базі ФК «Динамо» в Києві-Засті. Через три дні наші змажляки зіграють товаришський матч у Софії проти збірної Болгарії. Наприкінці травня підписаний Валерій Лобановського знову приїде до Києва, щоб 31 травня з'ясувати контрольну зустріч у Лондоні з англійською збірною.

Члени виконкому підтримали пропозицію ексклюзивного агента Федерації футболу спільного підприємства «Україна футбол інтернест» щодо проведення в 2000—2001 роках спільно з громадським об'єднанням «Грасмо за Україну

разом» всеукраїнської акції «Наша мета—2002». Проведенню цієї акції сприятиме й Комітет по роботі зі збірними командами, залучаючи до участі в спеціальних заходах провідних тренерів, футболістів фахівців та гравців національної і молодіжної команд. Презентація акції «Наша мета—2002» відбуватиметься під час конференції за участю Валерія Лобановського та інших тренерів національної і молодіжної збірних.

Всеукраїнська акція «Наша мета—2002» спрямована на формування нового бачення про національну команду, залучення промайдану України на підтримку наших збірних, об'єднати всіх метою вітук української команди до фінального турніру чемпіонату світу-2002, залучити додаткові фінансові кошти через громадське об'єднання «Грасмо за Україну разом», яке і є ініціатором проведення акції «Наша мета—2002».

Упроваджені усієї акції плануватимуть організувати регіональні турніри з міні-футболу «Грасмо за Україну разом!». Під час фінального матчу розіграшу Кубка України відбуватиметься гала-концерт за участю провідних артистів естради. А вітук плановано організувати новий проект «Футбол-Оазис». Незабаром на столичному майдані Незалежності буде об'єднано великий екран. Там демонструватимуться вже іграми матч українських футболістів на міжнародній арені. Готується й спеціальна акція «Сюрприз для вболівальників» за підтримки одного з банків та «України».

Комітет по зв'язках із засобами масової інформації Федерації футболу України.

Потрібно хірургічне втручання

Бокс. Наполеєрським виваждів травма лівого плеча у Віталія Кличка, який він зазнав минулої суботи в Берліні під час бою з американцем Крісом Бершем. Потрібна операція. Після неї наш боксер лише через півроку зможе розпочати тренування.

Смерть у Стамбулі

Футбол. За добу до фінального матчу Кубка УЄФА відбулася сутичка між вболівальниками місцевого «Ігалтасара» та англійського «Ліверпуля». Двоє англійців загинули. За версією турецької алали, винуватими названо британських фанів. Ще шестеро англійців зазнали травм, а одиннадцять заарештовано. До моменту підписання було невідомо, чи відбувся цей послідов. Чекати на вердикт керівників УЄФА з цього приводу.

Спалях результативності

Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу, перші матчі. «Челсі» — «Барселона». 3:1. Дюла, 30, Фло, 34, 38 — Фігу, 6. «Валенсія» — «Ланс». 5:2. Ангюло, 2, Жерар, 4, 40, 80, «Діоніс» — С. Ізагі, 28, Салас, 87.

Середня на відміну від нинішнього вівторка порадувала нас спалях результативності. Підпаляне троїма «срібниками», барселонським «стріхом» палахотили впроваджені лише восьми хвилини. Але не згоріла ахист. У другому таймі футболісти «Барселони», очолювані Іваном, показали добру вітук і бовінов характер. А забитий ними гол залишав певні шанси на підсумковий успіх.

Ще більше м'ячів було забито у Валенсії. Результативні атаки тривали аж до фінального свистка арбітра.

Успішна репетиція

Молодіжний збірна України (вік гравців від 18 років) готується до матчів за право виступити в фінальній частині чемпіонату Європи проти нідерландців. Позавчора на полі НСК «Олімпійський» у Києві наша команда виграла товаришський послідов у однокласні з Туреччини — 2:0. Герасименко, 51, Белік, 70. Учасники збірних, яку тренує Анатолій Крещенко, виступали в такому складі: Кувейл, Пасиченко, Шершун — усі «Дніпро», Катков — «Кривбас», Болдиренко — «ІСКРА (Ротань)», «Дніпро», Стоян — «Борисфен», Батраченко — «Металіст», Зп (Комуністичний) — «Аксакби (Ізраїль)», Бєлєвський — «Боруссія», Дортумуд, Німеччина, Белік — «Шахтар», Валєс — «Боруссія», Дортумуд (Накоєний) — «Борисфен», Матєвєс — «Дніпро» (Герасименко — «Динамо»).

Сьогодні суперники проведуть повторну зустріч.

У групі В другої ліги відбулося два пропущені матч 14-го туру: СК «Керів» — «Ритонда» 2:2, «Борисфен» — «Зірка-20» — 0:0.

Поприколювалися з насолодою

Міжнародний тенісний клуб «Наука», окрім змагань професіоналів, проводить ще й чимало любительських заходів. Як кажуть, працюють із масовим. Огі діями відбувся традиційний турнір «Прикол-2000».

— Тринадцять раз змагалися на наших кортах, — розповідає вице-президент клубу Людмила П'ятигіна. — Серед них бізнесмени, банкіри, дипломати, журналісти. Одне слово, народ бар'єристів і веселий.

Змагалися тільки змішані пари (міксти). А їх склад визначало жеребкування, котре навісним провели за кілька днів до старту. Дали можливість учасникам пошити костюми, зробити емоцїєчнені, придумати гасла і назви команд.

До речі, не тільки теніс панував у залі. Протягом літ провадили безліч конкурсів. Зокрема, на краще збирання, емоційну, гасло, характер. Ціка було розминка, коли учасники рибальською підсакою ловили м'ячі, які вистрілювала тенісна гармата. Грали з грати, в білярд. І найкращі визначали жюри, яке очолював президент Федерації тенісу України Герман Беніяменов.

Насамкінці у клубному ресторані, де були найкращі і напої, вручили численні призи і подарунки переможцям і призерам. Найбільшій парови виконавцю Олександром, яка займається туристичним бізнесом, і Григорій Танцюра — представник НВО «Повітряність». «Срібною» парови стали Наталя Самурська та Юрій Андрєєв. А третій призовий — рескер спін-доски, програм УГ Іларіа Тимошок та син бліскупного тенісиста рлянський частів Рудольфі Сивоїліна — Сергій.

Сторілку підготував Віктор БРАНЦЬКИЙ.

І спека пливе

Художник близький стан одночасного руху і загальмованості спекі. Найімовірніше, спекі опієднані. Коли контрасти шукають порозуміння.

Міти цього примірення прочитуються і в знімках, і в картинах. Можливо, саме це спостереження дає можливість назвати Катю Тришук оригінальною. Бо коли в неї щось і схоже на вже бачене — це не є епігонством. Як не є епігонством спогад про одне й те саме, але різних людей.

Те, що Катя виставила у Літературному музеї, з'являється на світ у надзвичайно короткі відмірки часу. «Нахладати фарби на полотна, — пояснює Катя, — процес недовгий. Коли іду в майстерню, картина в голі вже готова». Ні з чим не зрівняє задоволення — створення реальності соковитими мазками. Щоб потім глядачеві хотілося торкатися пальцем оксамитовошкірих героїнь («Дівчина з ананасом», «Маргарита», «Наречена», «Кокетка»...).

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Фото Анастасії СІРОТКИНОЇ.

Час нот

Струнний квінтет — соратник «сіро-зелених»

тет («Наполеон»).

Випустивши альбом, «сіро-зелені» (на знімку) виступили до оновлення дизайну та змісту своїх сторінок в Інтернеті.

Тетарина ОЛЕКСАНДРО. Фото Івана ТИМЧЕНКА.

Заохочення

«Півштуки» за спійману мить

Херш Чахда, який родом з Індії, а проживає в Об'єднаних Арабських Еміратах, вважає себе «успішним фінансистом». Та захоплює фотографічними справами не менш серйозно, ані фінансовими. Протягом кількох років створив майже десять тисяч фотографій. Побував у найвіддаленіших куточках земної кулі. Навіть на Евересті.

Він зрозумів, що «малювати світлом» — це зовсім не те, що, наприклад, технічно легко перекласти існуючі в природі кольори. Ось чому досить швидко став всесвітньо відомим фотографом-пейзажистом.

Розуміє Херш Чахда і те, що далеко не кожний, хто тримає в руках досконалий фотоапарат, може «вловити» ту саму мить, про яку ми кажемо, що вона є основним мірилом художності. Ось чому, до речі, професія фоторепортера вважається досить непростюю.

Враховуючи це, «успішний фінансист» Херш Чахда вирішив дати більше престижності спеціалізації «фотожурналістики», яка запроваджена в Інституті журналістики

Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Отож уарує приїхав до столиці України, щоб розділити тисячі американських доларів на двох кращих студентів — майбутніх фотожурналістів. Цього разу їх отримали студентка 5-го курсу Ієся Васильєва, та аспірант Сергій Кузнецов. Крім того, ще одну тисячу «зелених» Херш Чахда «підкинув» на придбання фотообладнання для інститутської фотолaboratorії. Та й не все: відомий мешканець установи щороку члужаву премію в 200 доларів. Йі щороку вручаються першорукункам, які найкраще оволодіють фотоспорувою та найцікавіше сфотографують одне одного.

Анатолій МУРТА.

На знімку: Херш Чахда вручає премію Ієсі Васильєв.

Фото автора.

Національний музей літератури. Експозиція фотографій і живопису Каті Тришук.

Погода

8-9 квітня в Україні часом дощі. Температура вночі 1-3, вдень до 4-8 градусів тепла. На Київщині можливі опаді. Температура вдень 1-5, вночі 5-10 градусів тепла.

Український гідрометцентр.

Артистка балету Іванна Ільєнко.

Фото Юрія ВЕНГЕРСЬКА.

Про те, що було і буде

Хто кращий поет? Хто кращий прозаїк?

Конкурс на здобуття муніципальної літературної премії імені Костянтина Паустовського, заснованої торік міським головою, оголошено в Одесі. До участі в ньому запрошено не лише одеситів, а й майстрів пера з інших регіонів України та зарубіжжя. Автори надасуть свої твори до 15 травня.

А переможців журі визначатиме у трьох номінаціях: проза, поезія, популяризація творчості К. Паустовського.

У цього фестивалю — свої версії сценічних шедеврів

Прем'єру балету «Ромео і Джульєтта» за хореографію Сергя Ліфара буде представлено 10 квітня в Національній опері України. Постановку французьких хореографів із задіяванням кращих українських балетистів сил приурочено до відкриття IV Міжнародного фестивалю «Серх Ліфар де ля данс». Протягом двох днів свята танцю на учасників та гостей чекає насичена програма. Увечері ж ї виступи лауреатів фестивалю.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для дозв. — 41-69-63; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-66-50, 441-69-34; 441-69-44; телефакс — 449-95-62.

E-mail: sakret@golos.reic.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несеви рекламодавця.

Редакція не завжди поділяє позицію автора публікації.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Ухопились не повертаємо.

Листування з читачами — тільки в сторінках газети.

Редактор номера Олександр Радомський. Перший заступник головної редактора Анастасія ГОРЛОВ. Редактори: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ЛИСАРЕНКО, Анастасія СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДІЯ. Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідомо про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311062. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0